

Johann NAVE (1829-1864)

Mezi Mendelovy přátele, kteří se zabývali problematikou oplození u rostlin, patří jeho přítel z vídeňských studií Johann Nave (1829-1864).

Nave byl zaměstnancem finančního úřadu a intenzivně botanizoval. Nave chápal proces oplození jako splynutí dvou zárodečných složek. V duchu Darwinovy koncepce konkurenčního boje byla častá představa, že při oplození u rostlin musí docházet k soutěži mezi jednotlivými pylovými zrny, které vstupují do oplození ve vyšším počtu. Mendel si experimentálně ověřil, že k oplození stačí jedno pylové zrno. Když Mendel zpracovával závěry své práce s hybridy hrachu, Nave byl už vážně nemocný a zemřel dříve, než Mendel svou práci zveřejnil. Předpokládáme, že mikroskopické preparáty řas v Mendelově sbírce byly inspirovány Navem, který byl uznávaným algologem. Nave ve Vídni studoval práva a rozšiřoval si studium o rostlinnou fyziologii u F. Ungera, jehož přednášky poslouchal i Mendel.

S Mendelem se Nave setkával také na přednáškách v přírodovědném kabinetu profesora V. Kollara, ředitele dvorního muzea. Od roku 1851 byl Kollar vedoucím jeho zoologického oddělení a členem Akademie věd. Věnoval se studiu užitečného a škodlivého hmyzu. V časopise vídeňského zoologicko-botanického spolku zveřejnil Mendelovi dvě svá entomologická pojednání: o *Botys margaritalis* (1853) a o *Bruchus pisi* (1854). Nave zveřejnil své výzkumy řas v ročence Hospodářské společnosti v roce 1858. Byl přesvědčen, že pracoval v oblasti, která nejvíce obohatila přírodovědný výzkum o nové poznatky, z nichž Pringsheimovo vysvětlení oplození u řas znamenalo výrazný posun ve studiu problematiky plození, reprodukce a dědičnosti.